



”Lapin kultakurkku” SAILA SEURUJÄRVI KEMIJÄRVELLE

Saila Seurujärvi on kittiläläinen laulaja. Sailan äänestä ja persoonasta huokuu Lappi sellaisena, kuin monet sen tuntevat: puhdasta ilmaa, kesyttämättömiä luonnonvoimia, mystiikkaa ja lämpimiä tulia kylmyyden keskellä.

Itse hän kertoo näin:

Vuodesta 2005 lähtien olen tehnyt musiikkia työkseni enenevässä määrin, lähinnä hyvän vastaanoton saaneen Puhdasta kultaa - esikoislevyni ansiosta. Säveltäjä Lasse Heikkilä teki minulle hienoa musiikkia, jonka elementteinä ovat itselleni rakkaimmat asiat. Luonto, ihmisen elämä iloineen ja suruineen ja Jumala, joka tuntee meidät ja jonka kädessä päivämme ovat.

Kotiseutuni Lappi on luonnollisesti vaikuttanut identiteettiini. Ruskan väriiloisto, kylmä sydäntalvi, jossa lämpimät nuotiotulet, keväällä hiljalleen heräävä, karu luonto - kaikki tämä on merkittävä osa minua.

Joululaulujen ilta!

Tule kuuntelemaan Sailan raikasta musisointia ja laulua sekä laulamaan kanssamme iki-ihania joululauluja.
Mukana **Leila Linnove** (viulu) ja **Jukka Vesterinen** (laulu)

Su 2.12. klo 15 Kulttuurikeskuksen sali.

Heikki Korppi,
Siion-srk:n pastori

TULEVAISUUS JA TOIVO - onko sitä?

Katselen innoissani ja häkeltyneenä, kun ensimmäinen lapsenlapseni väläyttää ”tuttavallisen hymyn” ukilleen, käsi nousee pystyyn ja suusta kuuluu huuto ensimmäistä kertaa; ”Moi! uk!” Olen aivan sulaa voita. ”Ei voi olla totta, ihmeellistä, uskomatonta...”, soperan. Tätä rituaalia on harjoiteltu nyt muutaman kerran (moi ukki käsi ylös nostaan) ja nyt se tapahtui. Vuoden ja neljän kuukauden ikäinen lapsenlapseni Neea on oppinut sen, mitä hänelle olen opettanut. Tuo sydäntenmurskaaja, vallaton vipeltäjä juoksenteleee sinne sun tänne innoissaan esittäen uusimpia temppejujaan. Välillä ukin syli tuntuu parhaalta paikalta. Elämä on.

Omat lapset ovat jo aikaa sitten lentäneet ”korpin pesästä” maailmalle ja nyt sitten uusi sukupolvi on aloittanut uuden vaiheen minun elämässäni; isovanhemmuuden. Mitä haluaisin jakaa uudelle sukupolvelle?

Tietenkin sen, minkä koen tärkeäksi, arvokkaaksi ja oikeaksi.

Joskus mietin – useinkin – mitä hän tästä lapsesta tulee? Saako hän kaiken sen rakkauden ja turvallisuuden, mitä hän tarvitsee kasvaakseen vastuulliseen aikuisuuteen? Entä oppiiko hän löytämään elämän tärkeimpiin kysymyksiin vastaukset?

Yksi asia on varmaa: Se, että olen siunannut tätä pikkuista elämää alusta asti. Miksi? Olen omien lasteni kohdalla toiminut samoin ja aion toimia samoin lapsenlapsenikin kohdalla; siunata häntä aina, kun tapaan. Olen huomannut, että Jumalan siunaus on merkittävä asia ihmisen elämässä. Siinä välittyy jotain todellista rakkautta ja toivoa. Jumala on siunannut minua, minua on siunattu usein ja minäkin saan siunata toisia, omasta lähipiiristä alkaen.

Raamattu sanoo: Jumalan siunaus tekee rikkaaksi. Tätä olen saanut kokea omassa elämässäni, omien lasteni kohdalla, monien ystävien kohdalla. Ja tätä ”hyvän tekemistä” jatkan siellä, missä olen. Siunaaminen tarkoittaa: kaikkea taivaallista hyvää elämäsi.

Joskus, kun olen siunannut jotain henkilöä, Jumala on yllättänyt ihan konkreettisesti, kuten parantaen sairaudesta. Tätä hän tekee tänäänkin. Vielä hienompaa on se, kun joku tekee parannuksen elämässään ja pyytää syntejään anteeksi. Iha-



na on siunata sellaista henkilöä tavasti.

Tahdotthan, että sinuakin siunataan?

Emme tiedä, mitä tulevaisuus tuo tullessaan tässä ajassa, mutta sen tiedän, että taivas on valmistettu minua ja sinua varten. Jeesus sanoi kerran, että hän menee valmistamaan kotia niille, jotka häntä seuraavat.

Kyllä, tulevaisuus ja toivo löytyy Jeesuksessa, sillä hän on tullut meille siunaukseksi. En minä ainakaan tiedä mitään parempaa ja tätä siunausta tahdon olla välittämässä eteenpäin kaiken ikäisille ja kaikkialla. Ole siunattu!

Kemijärven Siion-seurakuntaan on kuulunut ja kuuluu kaikenlaisia ihmisiä. Tällä kertaa voit lukea aviopari Teuvo ja Antonina Hietajärven tarinat.



ERÄMAA, EHTYMÄTÖN TUTKIMUSKOHDE Teuvo Hietajärvi

”Olin laskemassa lintuja Kuntasjokivarressa, kun kohtasin yllättäen karhun. Se nousi kahdelle jalalle ja tarkasteli hetken minua. Sitten se lähti pötkimään pakoon. Sääntäsin sen perään, mutta turhaan, sillä sitä en enää nähnyt. Palasin kohtaamispaikalle ja huomasin, että mesikämmen oli nostanut joesta ateriakseen vanhan poronraadon.

Jatkoin työtä. Noin puolen kilometrin päässä huomasin koivunlehtien seassa karhun pään muotoisen hahmon, ja karhuhän siellä oli aivan oikeasti. Nalle makoi kiven päällä n. 50 m päässä. Kuvasin sitä ja onnistuin ujuttautumaan varovasti lähemmäksi. Eläin hämmästeli kameran ääntä, mutta rauhoittui sitten. Kohta se nousi ja lähti löntystelemään pois minä perässäni. En kuitenkaan nähnyt nallea enää, sen verran taitava maastoutuja se on.”
(Tapahtui kesäkuussa 2008)

Teuvo Hietajärvi, kuinka kuvailisit itseäsi?

Luonnosta kiinnostunut, Jeesukseen uskova, keski-ikänen ylitänyt mies. Luonteeltani melko rauhallinen. Tässä varmaan oleelliset.

Mistä asioista pidät?

Poronkäristys pottumuusilla tai lintukastike. Aikaisemmin metsästäys, kalastus ja urheilu olivat tärkeimpiä asioita, mutta tänään minua kiinnostavat erilaiset yliluonnolliset asiat ja nimenomaan Jumalan maailmaan liittyvät, koska niitä näkee ja niistä kuuluu niin paljon, varsinkin internetin välityksellä.

Mikä elämässä tärkeää?

Ilman muuta elämän tärkein kysymys on iankaikkisuus kysymys: missä vietän iankaikkisuuteni?

Tämä elämä on aika, jolloin

meidän on löydettävä vastaus tähän kysymykseen. Ja olen todella onnellinen, kun olen saanut tulla ns. uskoon. Raamatun sanoma Jeesuksesta ja se, miten siihen suhtaudun, ratkaisee kohtaloni ja iankaikkisuuteni. Vuonna 1988 ymmärsin, että Jeesus on tullut pelastamaan minutkin. Niinpä rukoukseen syntejäni anteeksi ja tulini uskoon, annoin elämäni Jeesukselle. Tästä oli seuraus se, että elämäni muuttui. Se vaan oli jotain ihmeellistä. Alkoholi ja sen käyttöön kuuluvat riennot jäivät, niitä ei enää tarvittu, ystäväpiiri vaihtui. Uskoontulon myötä seestyi koko elämä pikku hiljaa. Siion-seurakuntaan tulini v. 1992, kun ymmärsin Raamatusta uskoviin kasteen merkityksen. Seurakunta on tosi tärkeä paikka, joka minulle on hengellinen koti ja turvapaikka. Myös muualla, kun liikun, etsin seurakunnan, johon mennä. Seurakunta on tärkeä, ja kehoitan muitakin käymään omassa

seurakunnassa.

Toki elämän tärkeitä asioita ovat lähimmäiset, terveys... jne.

Karhun kohtaaminen on varmaan yksi upeimmista luontoelämyksistäsi. Mitä muita?

Hmmm... On niin monta upeaa hetkeä... Se on jäänyt mieleen, kun ahma tuli poronkoipi suussa vastaan. Tai se, kun maakotka ryösti ja tuhosi virtavästäräkin pesän Värriöllä. Olin kuvaamassa virtavästäräkin pesää (Suomessa vain muutamia pesintöjä) piilokojusta, kun huomasin kameran etsimestä jotain suurta. Harmikseni olin vain yhden kuvan tilanteesta, se tuli jotenkin niin nopeasti ja häkellyin. Nimitäin maakotka syöksi pesän kimppuun, pudotti pesän maahan ja söi kuusi poikasta suuhunsa. Luonto näyttää joskus karun puolensa.

Kuva: Teuvo Hietajärvi

